

Врз основа на Амандман LXXV точка 3 алинеја 3 на Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија издава

У К А З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА МАТЕРИЈАЛНО ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА
УЧЕСНИЦИТЕ ВО НАРОДНООСЛОБОДИТЕЛНАТА ВОЈНА

Се прогласува Закон за материјалното обезбедување на учесниците во Народноослободителната војна, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 8 август 1991 година.

Број 3392/1
9 август 1991 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с. р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Стојан Андов, с. р.

ЗАКОН
ЗА МАТЕРИЈАЛНО ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА УЧЕСНИЦИТЕ ВО
НАРОДНООСЛОБОДИТЕЛНАТА ВОЈНА

Член 1

Учесниците во Народноослободителната војна и учесниците во Народноослободителното движење од Егејскиот дел на Македонија (во натамошниот текст: учесници во НОВ) на кои времето од стапувањето во ПОДЕМ до 8 јули 1949 година им е признато во посебен стаж во двојно траење според прописите од пензиското и инвалидското осигурување, имаат право на материјално обезбедување под услови и во обем предвидени со овој закон.

Брачниот другар и децата трајно неспособни за работа на починат учесник во НОВ или во ПОДЕМ имаат право на материјално обезбедување ако пред смртта учесникот во НОВ или во ПОДЕМ ги издржувал или бил корисник на материјално обезбедување.

Член 2

Учесниците во НОВ можат да се стекнат со право на материјално обезбедување ако не се корисници на старосна, инвалидска или семејна пензија според прописите од пензиското и инвалидското осигурување на работниците и ако немаат месечни приходи во семејството повисоки од најниската пензија во Републиката.

Учесниците во НОВ и членовите на нивните семејства кои се корисници на инвалидски додаток според републичките прописи не можат да остварат право на материјално обезбедување.

Член 3

Како месечен приход во семејството, во смисла на член 2 став 1 на овој закон се смета пензијата или личниот доход на член на семејството, приходот од право на сопственост на земјиште и приходот од вршење на дејност со личен труд.

Приходите од став 1 на овој член се утврдуваат врз основа на податоците за износот на

пензијата и личниот доход исплатен во последниот месец пред остварувањето на правото на материјалното обезбедување, а катастарскиот приход и приходот од вршење дејност со личен труд, врз основа на податоци за остварените приходи во тековната или претходната година доколку не е утврден приходот за тековната година.

Член 4

Како семејство во смисла на член 3 од овој закон се сметаат брачните другари и децата кои живеат во заедничко домаќинство и заеднички ги трошат остварените приходи.

Член 5

Средства за остварување на правата според овој закон се обезбедуваат во Републичкиот буџет.

Член 6

Материјалното обезбедување на лицата од член 1 на овој закон кои немаат приходи во семејството се определува во висина од 80 посто од најниската пензија во Републиката (полн износ), а на лицата кои имаат приходи во семејството пониски од цензусот утврден во член 2 став 1 на овој закон, 70 посто од полниот износ (намален износ).

Член 7

Корисници на материјалното обезбедување во случај на неспособност за вршење на основните животни функции имаат право на надоместок за нега и помош од друго лице.

Надоместокот од став 1 на овој член се определува во висина од 80 посто од износот на материјалното обезбедување на корисникот.

Потребата за помош и нега од друго лице ја утврдува лекарската комисија при Министерството за труд и социјална политика.

Член 8

Во случај на смрт на корисникот на материјално обезбедување или на член на неговото семејство, по долготрајна болест, претрпени штети поради елементарни и други непогоди корисникот на материјално обезбедување или членот на семејството има право на еднократна парична помош.

Еднократна парична помош се определува во висина на износот на материјалното обезбедување на корисникот и тоа на едно лице најмногу два пати во годината.

Член 9

Корисник на материјално обезбедување поради неспособност за самостоен живот може да биде сместен во социјална организација, а трошоците за сместување се надоместуваат од средствата за материјално обезбедување.

Додека корисникот е сместен во социјална организација не му се исплатува материјално обезбедување и надоместок за помош и нега од друго лице, а ако има членови на семејството му се исплатува само материјалното обезбедување.

Член 10

Материјалното обезбедување и надоместокот за нега и помош од друго лице во текот на годината се усогласуваат со процентот на порастот на најниската пензија во Републиката.

Член 11

Барањата за остварување на права според овој закон се поднесуваат до Републичката

управа за прашања на борците и воените инвалиди.

Кон барањето се приложува соодветна документација со која се докажува дека се исполнети пропишаните услови за остварување на правото.

Член 12

За правата утврдени со овој закон во прв степен решава Републичката управа за прашања на борците и воените инвалиди, а по жалбите изјавени против решенијата донесени во прв степен решава Комисијата на Владата на Република Македонија.

Член 13

Правата на месечните парични примања предвидени со овој закон се остваруваат од првиот ден на наредниот месец од денот на поднесувањето на барањето, а трае сè додека корисникот ги исполнува условите пропишани со овој закон.

Правата според овој закон престануваат од првиот ден на наредниот месец по настанатите промени, кои имаат влијание за престанување на правото.

Член 14

Правата остварени според овој закон не се наследуваат.

Неисплатените пристигнати износи на паричните примања можат да се наследуваат во рок одреден со прописите за застареност на побарувањата.

Барање од став 2 на овој член може да поднесат членовите на семејството кои живееле во заедничко домаќинство со корисникот до неговата смрт.

Член 15

Републичката управа за прашања на борците и воените инвалиди обезбедува водење на евиденција за корисниците и потрошените средства.

Начинот на водењето на евиденцијата од став 1 на овој член го пропишува министерот за труд и социјална политика.

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 16

По донесувањето на овој закон корисниците на исклучително материјално обезбедување, кои тоа право го оствариле според Законот за материјално обезбедување на учесниците во НОВ („Службен весник на СРМ“ број 41/85, 45/86, 10/88 и 17/91), ќе продолжат да го користат правото во висина на материјалното обезбедување што го примаат корисниците кои имаат приходи.

Член 17

Републичката управа за прашања на борците и воените инвалиди ќе изврши усогласување на решенијата донесени според Законот за материјално обезбедување на учесниците во НОВ („Службен весник на СРМ“ број 41/85, 45/86, 10/88 и 17/91), согласно со одредбите на овој закон.

За корисниците на материјално обезбедување кои до влегувањето во сила на овој закон се стекнале со право според одлуки на собранјата на општини т.е. Републичката управа за прашања на борците и воените инвалиди ќе донесе нови решенија согласно со одредбите на овој закон.

Усогласувањето, односно донесувањето на решенијата од ставовите 1 и 2 на овој член, Републичката управа за прашања на борците и воените инвалиди ќе го изврши во рок од 6 месеци од влегувањето во сила на овој закон.

До донесувањето на решенијата од ставовите 1 и 2 на овој член на затечените корисници на материјално обезбедување според законот и според одлуките на собранијата на општините, ќе им се исплатува аконтација во висина определена според член 6 од овој закон.

Член 18

Прописот од член 15 став 2 на овој закон министерот за труд и социјална политика ќе го донесе во рок од 3 месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 19

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за материјално обезбедување на учесниците во Народноослободителната војна („Службен весник на СРМ“ број 41/85, 45/86, 10/88, и 17/91).

Член 20

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува од 1 јули 1991 година.